

næmmelse af, at visse bestemte Hovedregler, f. Eks. med Hensyn til Midlernes Anvendelse, vilde det slet ikke være forstandigt at udtale sig om, fordi Formaalet da i samme Øjeblik vilde kunne modvirkes. Hvis det ærede Medlem har beskæftiget sig med, hvorledes Forholdene har udviklet sig i de halvandet Aar, Kringen har været — og det har han —, vil han have kunnet se, at det, naar man i Forvejen ved Besked om, hvad der skal foregaa, er uhyre nemt at modvirke Resultatet af de Foranstaltninger, der forberedes. Hvis det ærede Medlem skulde være kommet til den Anskuelse, at det i saa Henseende ikke vilde være rigtigt at give visse bestemte Hovedregler, og det er derfor, han holder sig tilbage, synes jeg, han hellere skulde lade være at paakalde disse. At gemme dem til Udvalget finder jeg i alt Fald ganske urimeligt.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) talte stadig om Enevælde med Hensyn til Skattens Bevægelighed. Det ærede Medlem ved jo, at der her aldeles ikke kan være Tale om mere Enevælde, end der altid lægges i Administrationens Haand paa et saadant Omraade. Thi det, der tilstræbtes her, var jo ikke, at Regeringen vilkaarlig skulde kunne forhøje eller nedsætte Skatten, men at der skulde tilvejebringes en Mulighed for, at det Grundlag, som var lagt, ogsaa blev opretholdt, saaledes at ikke Forskydninger opad eller nedad kunde forrykke det. Med andre Ord, naar Rigsdagen havde lagt Grundlaget, skulde der overlades Administrationen Midler til at holde dette, men ikke til at gaa udenfor det. Enevælde vilde det være, hvis man havde sagt til Regeringen: Læg Skat paa, ganske som I vil! Men hvis man siger: Overhold det Grundlag, som vi her lægger! — saa er det et rimeligt, administrativt Hverv, saa maa man søge de rette Organer dertil. Jeg har erklæret mig ganske villig til at forhandle om, af hvilke Organer denne administrative Beføjelse skal udøves.

Det ærede Medlem (N. Neergaard) mente, at vi havde en højtspændt Opfattelse af vor egen Fuldkommenhed, og at forskellige Forslag var Udtryk herfor. Nej, det tror jeg ikke, man kan bebrejde os. Vi har Gang paa Gang netop peget paa Opgavens overordentlige Vanskelighed og sagt, at paa Grund af de modstridende Interesser mellem Forbrugere og Producenter og de hinanden krydsende Interesser mellem Frembringerne var det den sværeste Opgave af alle at træffe det rette

Punkt, det Mellempunkt, hvor baade Forbrugerinteressen og Frembringerinteressen var respekterede. Det havde været Regeringens Opgave redeligt at søge efter at finde dette Punkt, men selvfølgelig kunde ingen sige, at den altid havde truffet just det rette. Det er aldeles ikke nogen højtspændt Opfattelse af egen Fuldkommenhed, men derimod en Erklæring om, at Regeringen har gjort sit yderste for at løse den Opgave, som er stillet den.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) holdt en Tale, som — ja, jeg tror at tjene det ærede Medlems Partifæller ved ikke at beskæftige mig for meget med den. Men det ærede Medlem sluttede med at sige, at han mente, man kunde have Succes ved at svigte sine Ideer. Jeg tror, det er en fuldkommen fejl Opfattelse, det ærede Medlem der er kommet ind paa. Succes ved at svigte sine Ideer vil aldrig blive noget varigt eller virkeligt. Man kan nok tilsyneladende faa Held, man kan ved at svigte sine Ideer og træde i andre Ideers Tjeneste faa en mere smuk Stilling, blive Konsulent for de nye Ideer, i hvis Tjeneste man er traadt, eller paa anden Maade fremtrædende. Men nogen egentlig Succes faar man ikke. Man kan blive Muntrationsraad, man kan blive Ærindsvend for disse nye Ideer, i hvis Tjeneste man er traadt, helst i de Ærinder, som de egentlige Ledere, de gamle Ideers Bærere, ikke selv besørger. Men Succes, virkelig Succes ved at svigte dem, Leder i det nye Parti bliver man yderst sjældent. Og hvis man saa til sidst mener at kunne præsentere sin Personlighed, saaledes som den er gaaet ud af Livets Ildebrand, tror jeg, de fleste vil have Indtrykket af, at den, som har svigtet sine Ideer, har reddet saare sørgelige Rester af Personligheden.

**Første Viceformand (K. M. Klavsen):** Folketingsmanden for Københavns Amts 7de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

**N. Frederiksen:** Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) bebrejdede mig, at jeg havde tillagt ham andre Udtalelser end dem, han havde brugt. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem har ment med sine Udtalelser, men hans Udtalelse lød saaledes, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse maa anføre: „Dog har der ogsaa været Maksimalprisforanstaltninger, med hvilke dette ikke var Tilfældet, hvor man greb ind imod